

از خاک تا جلال

عهدجديد، درس ۵- تعميد و وسوسه‌ي عيسى

ما گفتيم انجيل اطلاعات کمي درباره‌ي سال‌های اوليه‌ي زندگي عيسى به ما ميدن. درباره‌ي نوزادی او می‌شنويم، او رو در دوازده سالگی در معبد می‌بینيم، و دفعه‌ی بعد که عيسى رو می‌بینيم، زمانی هست که به رود اردن میاد تا توسط يحيی تعمید بگيره، و او سی ساله هست.

حالا کتاب مقدس به ما می‌گه او به عنوان فرزند یوسف و مریم بزرگ شد و احتمالاً در محیط نجاری بزرگ شد. اين می‌تونه برای ما کمي گمراه کننده باشه. شگفت انگيزه که وقتی به تعلیم عيسى نگاه می‌کnim، مثلاً در مثال‌هایی که تعلیم میده، دائماً مطالibus رو از الگوهای معمولی زندگی زمان خودش می‌گيره، اشارات خيلي زيادي به کشاورزی شده.

اما مرجع شماره يك تعلیم عيسى به تصاویری که از جامعه‌ي زمانش به تصویر کشیده، در زمينه‌ي سنگ‌کاري هست، و اين می‌تونه کمي برای ما تعجب آور باشه، چون ما عيسى رو به عنوان کسي که در کار ساختمان سازی هست، در نظر نمي‌گيريم، بلکه او رو نجار می‌دونيم.

اما مسئله اينه. نجار در اون زمان، صرفاً کابينت سازيا کسي نبود که با چوب کار کنه، بلکه عمدتاً يك سازنده بود، و اين تکليف نسبتاً دشواری بود، که باید درخت‌ها توسط نجار بُريده می‌شد و به صورت الوار آماده می‌شد و سنگ‌های بزرگ برای بنا بكار می‌رفت و غيره.

و اون زمان، تجهيزات پيش‌رفته نبود که مثل ابزارهای امروزی، کارمون رو کم کنه. پس فرض مورخان اينه که عيسى با حضور در اين محیط، در اوایل جوانی، آدم نسبتاً قوى و محکمی بود، که احتمالاً در نتيجه‌ي حرفه‌اي که در اون تعلیم یافته بود، خيلي قوى و عضلانی بود.

خوب، به هرحال، بخشی از اهمیت تعمید عيسى رو دیديم که عيسى اومند و کنار رود اردن، خودش رو به يحيی معرفی کرد و يحيی با تعمید دادن عيسى مخالفت کرد و می‌خواست عيسى او رو تعمید بده. و یادمنه که عيسى گفت: "نه، يحيی، الان اين کار رو انجام بده."

این ضروريه، چون باید تمام عدالت رو بجا بیارم." و اين اهمیت تعمیدی هست که عيسى مشتاقانه و داوطلبانه در برابر هر بُعد شريعه خدا تسلیم ميشه. اما عنصر- مهم دیگه‌ای هم هست که باید در رابطه با تعمید او درک کنیم، چون در مورد تعمید او گفته شده که روح القدس از آسمان به شکل کبوتر بر مسیح نازل شد. این انتساب اوست؛ اين تأييد الهی برای خدمت مسيحاني اوست. اين زمانی هست که روح خداوند بر او قرار می‌گيره تا او رو مسح شده‌ي خدا يا "كريستوس" خدا بکنه، چون عنوان "مسیح"، يعني "مسح شده". پس حالا عيسى برای خدمت، مسح شده و توسط خدا منصوب و جدا شده تا کاري رو شروع کنه که از اول برای اين کار به دنيا فرستاده شده بود.

حالا اصل دیگه در گزارش تعمید که مهم هست، اينه که به ما گفته شده در اين موقعیت، خدا با صدای رسا از آسمان صحبت کرد. سه مرتبه در عهدجديد، گزارش صدای رساي خدا رو داريم و در هر يك از اين موارد، اساساً پیغام يکی هست؛ يك اعلان از آسمانه که عيسى رو به عنوان پسرش اعلام می‌کنه.

پس در گزارش می‌خونيم وقتی کبوتر بر عيسى نازل شد و صدا از آسمان اومند، صدا اين رو اعلام کرد: "اين است پسر- حبيب من که از او خشنودم." و بعد کتاب مقدس به ما می‌گه بلاfacسله بعد از تعمید او، همون روحی که او رو مسح کرد، همون روحی که بر او نازل شد، او رو به بیابان سوق میده يا پیش می‌بره که چهل روز توسط شیطان وسوسه بشه. و در ادامه‌ي گزارش انجيل، داستان وسوسه‌ي مسیح هست.

حالا یادتونه که در آغاز مجموعه‌ی "از خاک تا جلال"، دوران آزمایشی آدم و حوا رو در نظر گرفتیم که اونها در عدن بودند و اینکه چطوری مورد حمله‌ی مار قرار گرفتند. و مار بر اونها چیره شد و اونها رو در گناه انداخت. حالا یکی از مهم‌ترین نمونه‌های عهدجديد در رابطه با عیسی، اینه که عیسی در خدمت مسیحایی اش باید مسئولیت‌های زیادی رو انجام می‌داد که یکی از اونها تحقق نقش آدم دوم یا آدم جدید بود، نماینده‌ی انسانیت جدید و دستیابی به پیروزی، در جاییکه آدم اول با شکست مواجه شد.

پس عیسی از جانب قومش به محل وسوسه کشیده شد و در معرض این آزمایش شدید قرار گرفت. این مثل آزمون سخت آتشه که باید از اون عبور کنه تا واحد شرایط بشه که در ملاعام خدمتش رو انجام بده. پس اولین مأموریتش، یک مأموریت عمومی نیست، بلکه مأموریت خصوصی هست که در عرصه‌ی متروک بیابان یهودیه انجام شد.

و اگه کسی از بین شما این فرصت رو داشته که به سرزمین مقدس بره، شک دارم که بتونید تأثیر بصری بیابان یهودیه رو فراموش کنید، جاییکه تنها حیات وحش بومی شامل خرگوش‌های وحشی، مار، عقرب و تعدادی پرنده هست. فقط همین، این یکی از ترسناک‌ترین و متروک‌ترین بخش‌های زمین در این سیاره هست. روح خدا، عیسی رو به این محیط هدایت کرد که تنها باشه.

حالا من بارها درباره‌ی تشابهات و اختلافات موجود بین وسوسه‌ی آدم و وسوسه‌ی عیسی صحبت کردم. محیطی رو که آدم و حوا در اون وسوسه شدند، به یاد دارید.

مکان یا محیطی که مار به اونها حمله کرد، در باغ عدن زیبا و سرسبز بود. اونها در حین تجربه‌ی این امتیازی که آزادانه از همه‌ی میوه‌های درختان باغ بخورند، مورد حمله و تهاجم شیطان قرار گرفتند. ولی محیط وسوسه‌ی مسیح در این بیابان متروک و در حین چهل روز روزه هست که اجازه نداره چیزی بخوره.

وقتی آدم وسوسه شد، از نظام حمایتی یک همراه و مددکاری برخوردار بود که به طور خاص برای او طراحی شده بود که او رو تشویق کنه، حمایت کنه. عیسی به تنها‌ی حمله‌ی شیطان رو تحمل کرد.

به زندگی خودتون فکر کنید و اینکه وقتی تنها هستید یا وقتی کسانی رو دارید که می‌تونند از شما حمایت کنند، مقاومت شما در برابر گناه چقدر قدرتمند. پس ما این اختلافات شدید رو بین آدم اول و آدم دوم می‌بینیم. شرایط کاملاً متفاوته.

ولی موضوع چشمگیر برای من که نمی‌خوام فراموشش کنیم، نقطه‌ی تشابه هست، نقطه‌ی شباهت بین وسوسه‌ی آدم و وسوسه‌ی عیسی. وقتی آدم و حوا در آزمایش بودند، یادمنه که مار با یک سؤال به سراغ حوا اومد و سؤال این بود: «آیا خدا حقیقتاً گفته است که از همه‌ی درختان باغ نخورید؟»

خُب، البته که خدا این رو نگفته بود، و در ابتدا، همونطور که قبلاً گفتیم، حوا برای فرشتگان جنگید و این تحریف مار رو رد کرد و گفت: "نه، خدا این رو نگفت. او گفت می‌تونیم آزادانه از همه‌ی درختان باغ بخوریم" و الی آخر. اما نکته‌ای که می‌خوام به یاد داشته باشید، نقطه‌ی حمله‌ی شیطان به والدین اولیه‌ی ما، نقطه‌ی بیان سؤالاتی درباره‌ی حقانیت، اشتیاق و قابل اعتماد بودن کلام خداست. این نقطه‌ی حمله بود.

و وقتی از قرن‌ها عبور کرده و ملاقات مجدد مار رو با آدم جدید می‌بینیم، نقطه‌ی حمله، دقیقاً به همون موضوعه. شیطان چطوری وسوسه رو آغاز کرد؟ او با یک سؤال به سراغ عیسی می‌اد، سؤالی که کمی پوشیده هست. ما این کلمات رو در باب چهارم لوقا می‌خونیم: "و ابلیس بدو گفت: «اگر پسر- خدا هستی، این سنگ را بگو تانان گردد»

حالا ما معمولاً عادت کردیم که فکر کنیم نیروی این وسوسه، صرفاً مربوط به گرسنگی طبیعی و جسمانی عیسی هست و شیطان سعی می‌کنه کاری کنه که او روزه‌اش رو بشکنه، سبحانه بخوره؛ این معنی کلمه‌ی "صباحانه یا

شکستن روزه" هست، یعنی از قدرتش سوء استفاده کنه، از امتیازش به عنوان پسر- خدا سوء استفاده کنه و سنگها رو به نان تبدیل کنه که درد شدید گرسنگی اش رو برطرف کنه.

اما اینجا چیز خیلی مهمتری اتفاق می فته. توجه کنید که وسوسه چطوری بیان شده: "اگر پسر- خدا هستی." خُب، این کلمه رو میشه "چون" ترجمه کرد، اما به نظرم، مترجمها به درستی قدرت این بیانیه رو درک کردند و اون رو "اگر" ترجمه کردند، چون معلومه که شیطان اینجا این سؤال رو مطرح می کنه: "آیا تو واقعاً پسر خدایی؟ و اگه واقعاً پسر- خدایی، پس این سنگها رو به نان تبدیل کن؛ تو هیچ مشکلی نداری." آخرین کلماتی که می دونیم عیسی قبل از رفتن به اون مکان متروک، با گوش های انسانی شنید، چی بود؟ یادتونه؟ "این است پسر- حبیب من".

خدا اعلان کرد و با کلامش، عیسی رو به عنوان پسر-ش اعلام کرد. و حالا اولین حمله بر اصالت او و مأموریتش، حمله بر اعتماد و ایمان و اطمینان عیسی به کلام خدادست. "مطمئنی؟" و منظورم این پیشنهاده: "اگه تو کلمه ای، اگه تو پسر- خدایی، در چنین جایی چی کار می کنی؟ چرا گرسنه ای؟ چرا تنها ای؟ چرا در چنین محرومیتی هستی؟ آیا خدا راه دیگه ای برای برخورد با پرسش نداشت؟ قطعاً تو پسر خدا نیستی."

حالا برای من جالبه که عیسی ارزش این سؤال رو درک می کنه، که می تونیم این رو از جوابش بفهمیم. "عیسی در جواب وی گفت: «مکتوب است که انسان به نان فقط زیست نمی کند». حالا فرض کنید او اینجا مکث می کرد و می گفت: "نه، من نمی تونم این سنگها رو به نان تبدیل کنم، چون من روزه گرفتم، و اگرچه کاملاً مشروع هست که در موقعیت های طبیعی صحابه بخوریم، اما وقتی در وسط چنین آزمونی هستیم، اجازه ی چنین کاری رو نداریم، پس از نظر من هیچ اشکالی نداره."

من می تونم در این روزها بدون تغذیه جسمانی زنده بمونم، اگه این کاری هست که خدا از من می خواد. به هر حال، شیطان، انسان فقط با نان زندگی نمی کنه." اما بعد در ادامه این حمله رو تموم می کنه: "بلکه به هر کلمه‌ی خدا".

انگار عیسی میگه: "من آدم جدید هستم. آدم اول مدت زیادی با کلام خدا زندگی نکرد، اما مأموریت من، کار من اینه که سرنوشت و هدف اصلی نسل بشر- رو به تحقق برسونم و بر اساس هر کلامی که از دهان خدا میاد، زندگی کنم، و این رو نمیشه با نان مقایسه کرد؟" پس عیسی در پاسخ به این سؤال شیطان، به اطاعت از کلام خدا تمرکز می کنه.

حالا باید این رو درک کنیم، چون امیدوارم این دروس "از خاک تا جلال" صرفاً بررسی کتاب مقدس بر حسب علاقه‌ی معمول به اسناد تاریخی برای ما نباشه. من معتقدم مطالبی که اینجا به اونها می پردازیم، چیزی کمتر از کلام مکتوب خدا نیست، و از ما خواسته شده و ملزم شدیم که نه تنها اون رو بدونیم، بلکه با اون زندگی کنیم، با هر کلامی که از خدا به ما میرسه.

"پس ابلیس او را به کوهی بلند برده، تمامی ممالک جهان را در لحظه‌ای بدو نشان داد. و ابلیس بدو گفت: «جمعیح این قدرت و حشمت آنها را به تو می دهم، زیرا که به من سپرده شده است و به هر که می خواهم می بخشم. پس اگر تو پیش من سجده کنی، همه از آن تو خواهد شد».

عیسی در جواب او گفت: «ای شیطان، مکتوب است، خداوند خدای خود را پرستش کن و غیر او را عبادت منما.» انگار شیطان میگه: "ببین، اگه تو پسر- خدایی، چرا باید عذاب بکشی تا پادشاه بشی؟ چرا باید فروتن بشی تا برافراشته شدن رو تجربه کنی؟ من می تونم بدون درد، رنج، فروتنی و بدون اینکه خادم رنجیده خدا بشی، این رو به تو بدم.

من مسئول تمام پادشاهی های این دنیا هستم. می تونم بلا فاصله تو رو برای تاجگذاری بلند کنم، تازه تو مجبور نیستی برای همیشه از من اطاعت و بندگی کنی؛ تنها چیزی که لازمه، فقط اینجا کمی سجده کن، فقط یک

لحظه زانوهات رو خم کن، و من همه‌ی اینها رو به تو می‌دم. و بعد صلیب نیست، "وی یا دولوروسا" نیست، و مجبور نیستی در راه اورشلیم متholm رحمت بشی.

یادتونه، بعداً در اعتراف قیصر-یهی فیلیپی، بعد از اینکه عیسی از شاگردانش پرسید: "مردم مرا که می‌دانند؟" و پطرس اعتراف کرد: "تو بی مسیح، پسر- خدای زنده" و عیسی گفت: "تو بی پطرس، تو صخره‌ای و بر این صخره کلیسای خود را بنا می‌کنم".

و چند دقیقه بعد، عیسی به او می‌گه باشد به اورشلیم بره و رنج بکشه و بمیره، و پطرس می‌گه: "امکان نداره." عیسی برمی‌گردد و می‌گه: "دور شو از من ای شیطان"، چون اینجا دوباره پیشنهاد ملکوت بدون رنج می‌ماید. اما اینجا موضوع مهم در جواب عیسی اینه که گفت: "مکتوب است".

در دو وسوسه‌ی اول، در هر دو مورد، او با نقل قول از کلام خدا در برابر پیشنهادات شیطان می‌ایسته، چون عبارت "مکتوب است" در کتاب مقدس، صرفاً یک اصطلاح تخصصی هست؛ اصطلاحی که هر یهودی در ک می‌کرد که یعنی "کتاب مقدس می‌گه". این فقط بر روی کاغذ پوستی، در یک جایی در گزیده‌های ادبی نوشته نشده. "مکتوب است"، یعنی در کتاب مقدس نوشته شده.

پس شیطان؛ یا عیسی به شیطان می‌گه: "شیطان، من نمی‌تونم این کار رو بکنم. همونطور که گفتم، من باید با هر کلمه‌ای که از دهان خدا می‌ماید، زندگی کنم، و کلام خدا می‌گه نباید غیر از خدا، کسی رو خدمت یا پرستش کنیم. تو خدا نیستی، پس من نمی‌تونم این کار رو بکنم".

حالا شیطان کلافه می‌شده، و ما به وسوسه‌ی سوم نگاه می‌کنیم: "پس او را به اورشلیم برده، بر کنگره هیکل قرار داد و بدو گفت: (اگر پسر- خدا هستی، خود را از اینجا به زیر انداز. زیرا مکتوب است که فرشتگان خود را درباره‌ی تو حکم فرماید تا تو را محافظت کنند. و تو را به دست‌های خود بردارند، مبادا پایت به سنگی خورد.)».

آه، شیطان زیرک‌تر از همه‌ی وحوش زمین هست. عیسی دوست داره از کتاب مقدس نقل قول کنه؛ عیسی دوست داره با توصل به کتاب مقدس، ادعاش رو مطرح کنه. شیطان، کتاب مقدس رو می‌شناسه؛ شیطان خسته شده از اینکه بشنوه عیسی می‌گه: "مکتوب است، مکتوب است". شیطان می‌گه: "من می‌دونم کتاب مقدس چی می‌گه: مکتوب است".

کتاب مقدس می‌گه او به فرشتگانش فرمان میده که از تو محافظت کنند تا پای توبه سنگ نخوره، پس بیا بینیم کلام خدا درسته یا نه. بیا بینیم چیزی که اینجا می‌گه "مکتوب است"، واقعاً اتفاق می‌فته. بگذار تو رو از کنگره‌ی هیکل پرت کنم و منتظر بشیم فرشته‌ها تو رو بگیرند.

بگذار بینیم کتاب مقدس درسته. "حالا عیسی می‌گه: "اما شیطان، نه تنها ما باید به ماهیت اقتدار کتاب مقدس ایمان داشته باشیم، بلکه باید تفسیر صحیحش، قوانین تفسیر کتاب مقدس، و قوانین اولیه و اساسی تفسیر کتاب مقدس رو هم درک کنیم، اینکه کتاب مقدس، کتاب مقدس رو تفسیر می‌کنه، و هرگز نباید یک بخش از کتاب مقدس رو در مقابل بخش دیگه بذارید، و چیزی که تو به من دادی، فقط بخشی از کلام کتاب مقدسه.

بله، کتاب مقدس می‌گه به فرشته‌ها فرمان داده می‌شده، اونها از من مراقبت می‌کنند و همه‌ی اینها، اما کتاب مقدس این رو هم می‌گه: "خداآند خدای خود را تجربه مکن؛ خداوند خود را آزمایش مکن". و اگه من از بالای این معبد پریم، خدا رو آزمایش می‌کنم و اجازه ندارم این کار رو بکنم. راستش، شیطان، من باید بدون اینکه پریم، اعتماد کنم که خدا در واقع، به کلامش عمل می‌کنه."

"چون ابلیس جمیع تجربه را به اتمام رسانید، تا مدتی از او جدا شد." عیسی پیروزه، و یکی از چیزهای بسیار شگفت‌انگیز درباره‌ی این داستان، اینه که بعد از اینکه عیسی در برابر همه‌ی این وسوسه‌های شیطان می‌ایسته و شیطان ترکش می‌کنه، اولین اتفاقی که می‌فته، اینه که فرشتگان خدا ظاهر می‌شون و او رو خدمت می‌کنند، به

<https://fa.ligonier.org>

این ترتیب، خدا کلامش رو اثبات می‌کنه. فرشتگان در تمام مدت، اونجا بودند. عیسی مجبور نبود از بالای معبد پرده. وقتی فرشته‌ها او مدنده او خدمت کردند، کلام خدا انجام شد.